16/11/2021

«Τί ποιήσας ζωήν αιώνιον κληρονομήσω;»

/ Γνώμες

Στο πώς και με ποιο τρόπο μπορούμε οι χριστιανοί να κληρονομήσουμε την αιώνια ζωή, αλλά και ποιος πραγματικά είναι ο πλησίον μας, αναφέρθηκε ο Πρόεδρος του Τμήματος Θεολογίας του Πανεπιστημίου Λευκωσίας, κ. Χρήστος Οικονόμου, στο κήρυγμα του την Κυριακή, 14 Νοεμβρίου 2021, στον ιερό ναό του Αγίου Προκοπίου, Μετόχι της Ιεράς Μονής Κύκκου στη Λευκωσία.

Ο ελλογιμώτατος Καθηγητής, λαμβάνοντας αφορμή από την Ευαγγελική περικοπή της Κυριακής και την παραβολή του Καλού Σαμαρείτη, τόνισε ότι σήμερα τίθεται μπροστά μας το πιο σοβαρό ερώτημα, το πιο σοβαρό πρόβλημα, το οποίο έχει ο καθένας μας που περνά από αυτό τον γήινο και παροδικό κόσμο. Το ερώτημα το έθεσε ένας νομικός, για να προκαλέσει τον Ιησού Χριστό. «Τί πρέπει να κάνω για να κληρονομήσω την αιώνια ζωή;». Ο νομικός θεωρούσε ξεπερασμένη την παρούσα ζωή και αντιλαμβανόταν ότι υπάρχει μια ζωή επέκεινα του τάφου, η οποία παύει να είναι βιολογική, προσωρινή, αλλά γίνεται αιώνια, είτε υπό τη μορφή

της θέας του προσώπου του Θεού, είτε υπό τη μορφή της αιωνίου οδύνης στον χώρο της βασάνου.

Στο ερώτημα του νομικού «τί ποιήσας ζωήν αιώνιον κληρονομήσω;» (Λουκ. 10,25), ο Χριστός απάντησε με απλότητα για να γίνουν τα λόγια του κατανοητά από τον κάθε άνθρωπο. Ο Νόμος τί γράφει γι' αυτή την περίπτωση· και ο Νομικός απαντά: Για να κληρονομήσεις την αιώνια ζωή χρειάζονται δύο προϋποθέσεις:
α) Πρέπει να αγαπήσεις τον Θεό σου με όλη την καρδιά σου, και με όλη την ψυχή σου, και με όλη τη δύναμη της ύπαρξής σου, γιατί αυτό λέει ο Μωσαϊκός Νόμος, και β) Πρέπει να αγαπήσεις τον πλησίον σου, όπως τον ίδιο τον εαυτό σου. Η έννοια αυτή της αγάπης είναι κάτι που ξεπερνά τον εθνικό και ειδωλολατρικό κόσμο, ο οποίος δεν γνώριζε το νόημα της λέξης, διότι η συμπάθεια και η φιλία των ανθρώπων περιοριζόταν, προπάντων στους Ιουδαίους, απλά και μόνο στους ομοεθνείς του κάθε ανθρώπου, χωρίς να εξέρχεται των στενών εθνικιστικών του συνόρων, και να αγκαλιάζει τον κάθε άνθρωπο σε ολόκληρο τον κόσμο.

Για να εξηγήσει την προοδευτική πορεία του Νόμου και την τελειότητα της αγάπης που ο Χριστός προτάσσει, ο Καθηγητής τόνισε ότι η πολυθεΐα και η λατρεία των ειδώλων ήταν αποτέλεσμα της πτώσης του ανθρώπου από την κοινωνία του με τον Θεό. Η πτώση οδήγησε τον άνθρωπο στη λατρεία του δωδεκαθέου και άλλων διαφορετικών θεών που επινοήθηκαν παγκοσμίως. Έφτασε ακόμα και τον αυτοκράτορα και τον εαυτό του να λατρέψει ο άνθρωπος. Αυτή η πτώση, επεσήμανε, ανετράπη με τον θεόσδοτο Νόμο της Παλαιάς Διαθήκης, ο οποίος με τον λόγο της Καινής Διαθήκης, είναι ο αποκαλυπτικός λόγος του Θεού στην ανθρωπότητα. Ο άνθρωπος, καλλιεργώντας τα πνευματικά του χαρίσματα, μπορεί να μπει στη βασιλεία του Θεού.

Κατά τον Μωσαϊκό Νόμο, ο άνθρωπος πρέπει να αγαπά τον Θεό με όλη την ψυχή του, γιατί αυτή είναι η έκφραση της εικόνας του Θεού, και με όλη την καρδιά του, γιατί η καρδιά δεν είναι μόνο το πιο σημαντικό όργανο του ανθρώπινου σώματος, αλλά συγχρόνως η καρδιά είναι η πεμπτουσία της ύπαρξής μας και διαθέτει αισθήματα αγαπητικά και αισθήματα μίσους και αυτά κατευθύνοντας με την ελεύθερη βούλησή μας.

Τέλος, να αγαπήσει ο άνθρωπος πρέπει τον Θεό με όλη την ύπαρξή του, γιατί είναι δημιούργημα του Τριαδικού Θεού.

Στο σημείο αυτό ο ομιλητής αναφέρθηκε και στην αρμονική σχέση της Παλαιάς με την Καινή Διαθήκη, γιατί, ακριβώς, πρόκειται για δύο όψεις του ιδίου νομίσματος. Η Παλαιά βοηθά την ερμηνεία της Καινής και η Καινή νοηματοδοτεί την Παλαιά. Έρχεται, ωστόσο, ο Χριστός να διδάξει και να τονίσει κάτι το νέο σε σχέση με την

αγάπη του ανθρώπου προς τον πλησίον και να απαντήσει στο ερώτημα του Νομικού για το ποιος είναι ο πλησίον.

Αναλύοντας, ο κ. Οικονόμου, περαιτέρω την αναγνωσθείσα ευαγγελική περικοπή του Καλού Σαμαρείτου, τόνισε, μεταξύ άλλων, ότι **πλησίον είναι ο κάθε άνθρωπος, ασχέτως θρησκείας, έθνους, φυλής, φύλου. Δίνοντας παραδείγματα από την καθημερινότητα, τόνισε ότι πλησίον μπορεί να είναι η γυναίκα, γι' αυτό η βία που παρουσιάζει έξαρση στις μέρες μας, είναι βία κατά του πλησίον. Ακόμα και ο αλλοεθνής και ο δούλος είναι πλησίον και δεν πρέπει να τον εκμεταλλευόμαστε**.

Αναφερόμενος στο θέμα της διαχείρισης του πλούτου, επεσήμανε, ότι ο πλούτος δεν είναι ιδιοκτησία μας. Ο Θεός μάς τον δίνει για να τον διαχειριζόμαστε «φιλανθρώπως και φιλευσπλάχνως προς τον πλησίον». Διαφορετικά δημιουργείται η παγκόσμια πείνα, κάτι που βλέπουμε έντονα στις μέρες μας με την έξαρση της πανδημίας.

Κλείνοντας τον λόγο του ο Καθηγητής Οικονόμου, υπογράμμισε ότι τώρα είναι η ώρα να στραφούμε προς τον Θεό και τον πλησίον, και για αυτό η παραβολή έχει απόλυτη επικαιρότητα. Η αγάπη προς τον Θεόν και τον πλησίον δίνει την προοπτική στον άνθρωπο να ζήσει, κατά το θέλημα του Θεού, και του εξασφαλίζει την βίωση της αιωνιότητας.

Λουκάς Α. Παναγιώτου